

ಪ್ರವಾಸ

ದುಶಾಂಚೆಯ ಮುಖ್ಯ ಚೌಕದಲ್ಲಿರುವ
ಇಸ್ತಾಯಿಲ್ ಸೋಮಾನಿಯ ಪ್ರತಿಮೆ

ಪಾರ್ಮಿರ್ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೈರ್ಕಲ್ ಚಾರಣ

ಈ ಮಾಲೆಯ, ನೇರಾಗ ಮತ್ತು ಬಸ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ದೇಶಗಳ ಸೈಕಲ್ ಪ್ರವಾಸದ ಬೋಕದ ಸೈಕಲ್ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಅರ್ಥ್ಯಕೊಂಡಿದ್ದು ಪಾಮಿರ್ ಹೇದ್ದಾರಿ. ಮಧ್ಯ ಪವಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ತಜಕೆಸ್ತಾನದಲ್ಲಿರುವ ಈ ದುರ್ಗಾಮ ಹೇದ್ದಾರಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರದ ಏರಡನೇ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೇದ್ದಾರಿ ಎಂಬ ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದೆ. (ಮೊದಲನೀಯದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಚೀನಾ ನಡುವಿರುವ ಖಿಚಿರಾಬ್ ಹೇದ್ದಾರಿ). ರುದ್ರರಮೇಶ್ಯ ಹಾಗೂ ದಂಗು ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಷಣಿಗಳ ನಡುವೆ ನಡುವೆ ಸಾಗುವ ಈ ಪ್ರಯಾಸದ ದಾರಿ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಸಾಹಸ, ಸಹನೆ, ಸಾಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಲೇ ಸರಿ.

ತಜಕೆಸ್ತಾನದ ರಾಜಧಾನಿ ದುಶಾಂಚೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಗಿ, ಮುರಾಗಾಬ್, ಸಾರಿತಾಶ್ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದು,

ನರೆಯ ದೇಶವಾದ ಕಿರಿಸ್ತಾನದ ಓರ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ 1150 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದ ಈ ಹೆದ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸೈಕಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸಲು ನನಗೆ ತಗುಲಿದ್ದ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳು. ಈ ಕರಿಂ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೈಕಲ್ ಸಮೇತ್, ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ದಿಲ್ಲಿ ಮೂಲಕ ದುಶಾಂಚೆಯ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ತೆಲುಪಿದಾಗ, ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳ ನಿಸರ್ಗದ ಚಮತ್ವಾರಗಳಿಗೆ ಮುನ್ಸುಡಿಯೋ ಎಂಬೆ ಎದುರಾದುದು, ನನ್ನ ಕರಾವಳಿ ಉರು ನೆನಬಿಸುವ ಧಾರಾಕಾರ ಮಳೆ. ಸಾವಧಾನದ ಸಗರ ದುಶಾಂಚೆ

ರೇಳೆಮಿಚ್ ಮತ್ತು ಶೀರ್ಕೆಂಟ್ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಂಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದು, ನಡುವಿನ ಹಿನ್ನೆಲ್ಲರೂ ಕಳೆವೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡ

ದುಶಾಂಚೆ ನಿಥಾನಗತಿಯ ಆರಾಮ ನಗರ. ಪರ್ಫೀಯನ್, ರಪ್ಸ್ನಾ ವಾಸ್ತು ಶೈಲಿಯ ಹಳೆಯಹೊಸ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಸಾಲುಮರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಉದ್ದನೆಯ ಬೀದಿಗಳು, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದಾನವನಗಳು, ಸದಾ ಚಳುವಳಿಕೆಯ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳು, ವಿಶಾಲವಾದ ಚೌಕಗಳು ಮತ್ತು ಆ ಚೌಕಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡ ಹತ್ತು ಹಲವು ‘ಚಾಯ್’ ಮಾನೆಗಳು, ತಂಪಾದ ಸಂಜೀಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಚಾಯ್ ಮಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಕೆಗಟ್ಟಲೆ ಚಹಾ ಹೀರುತ್ತಾ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೊಟ್ಟಿಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಹರಡಿತ್ತಾ ಸಮಯ ಕಳೆಯುವ ಸ್ಥಳೀಯರು ಇವೆಲ್ಲ ಆ ನಗರದ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಗುರುತುಗಳು.

ಹಲವು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ರಪ್ಸ್ನಾ ಸಾಹಾರಿಕಾರ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ 1990ರಲ್ಲಿ ತಂತ್ರವಾದ ತಜಕೆಸ್ತಾನ,